

Sygn. akt: I C 380/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowy Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2018 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa D. S., M. S., T. S.

przeciwko P. T., G. T.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. odrzuca pozew powódki T. S. i pozwanego D. S.,
2. oddala powództwo pozwanej M. S.,
3. zasądza solidarnie od powodów D. S., M. S. i T. S. solidarnie na rzecz pozwanych P. T. i G. T. kwotę 467zł (czteryście sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 380/18

UZASADNIENIE

Powodowie T. S., D. S. i małoletnia M. S. wnieśli przeciwko pozwanym G. T. i P. T. pozew o pozbawienie wobec nich wykonalności tytułu wykonawczego: postanowienia Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 7 listopada 2011 roku, wydanego w sprawie I Co 579/09 oraz postanowienia Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 26 września 2012 r., sygn. akt IV Cz 555/12 w zakresie możliwości prowadzenia przeciwko nim egzekucji zmierzającej do usunięcia ich oraz rzeczy prawa ich reprezentujących z II piętra budynku położonego w C. przy ulicy K. (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Człuchowie prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnianiu pozwu wskazywali, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Człuchowie na wniosek pozwanych podjął czynności egzekucyjne zmierzające do opuszczenia i opróżnienia pomieszczeń położonych na II piętrze budynku w C., przy ul. K. w oparciu o ww. tytuł wykonawczy, który wskazuje jako osobę zobowiązaną

do opuszczenia przedmiotowego budynku i wydania go wierzycielom jedynie dłużnika R. Z.. Zdaniem powodów brak jest podstaw do usunięcia ich z jakiegokolwiek części nieruchomości, albowiem mają oni prawo zajmowania całego budynku, a powódka T. S. ma prawo korzystania z niego w szerokim zakresie, w tym udostępniania części budynku innym osobom. Powodowie podkreślali, że powódkę T. S. wiąże z pozwanymi umowa leasingu dotycząca tej nieruchomości, która była zawarta przez nią z M. Ł., w miejsce którego wstąpił następnie dłużnik R. Z.. Dłużnik utracił prawo własności tej nieruchomości po licytacji przeprowadzonej w drodze egzekucji sądowej jednak – jak wywodzili powodowie – wskutek przysądzenia własności na rzecz nabywców – pozwanych – umowa leasingu nie wygasła – pozwani stali się jej stroną. Powodowie powołali się na prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 17 sierpnia 2012 roku wydane w sprawie I Co 579/09, w którym sąd nie tylko nie wskazał tej umowy wymieniając prawa ujawnione w księdze wieczystej, które wygasły wskutek przysądzenia własności, lecz rozstrzygnął wprost, że ta umowa leasingu nie wygasła i wiąże T. S. oraz nabywców nieruchomości. Wskazali również, że ww. umowa wpisana jest do księgi wieczystej, podkreślając, że wpis dotyczący umowy został dokonany przed wszczęciem egzekucji i do tej pory nie został wykreślony. Powodowie argumentowali, iż umowa leasingu daje powódce T. S. prawo do korzystania z całej nieruchomości w szerokim znaczeniu – również poprzez udostępnianie części budynku do korzystania innym osobom. Ich zdaniem przysługuje im więc skuteczne prawo wobec pozwanych. Podkreślono, że wszyscy powodowie zamieszkują na II i III piętrze i przysługuje im prawo skuteczne wobec pozwanych, w rozumieniu art. 791 § 3 k.p.c. w zw. z art. 999 § 1 k.p.c. W związku z powyższym, ich zdaniem tytuł wykonawczy, którym posługują się pozwani nie jest skuteczny wobec nich i powinien zostać pozbawiony wykonalności w stosunku do nich. Powołali się również na postanowienie Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 30 kwietnia 2015 r., w którym stwierdzono, że prowadzenie egzekucji na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego nie jest oczywiste.

Pozwani wnieśli o odrzucenie pozwu na podstawie art. 199 § 1 k.p.c., albowiem przed Sądem Rejonowym w Człuchowie toczyło się już postępowanie z powództwa D. S. i T. S. przeciwko pozwanym P. T. i G. T. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności stanowiącego postanowienie opisane w pozwie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 16 grudnia 2016 r. sąd oddalił powództwo, a Sąd Okręgowy w Słupsku wyrok ten utrzymał w mocy. Zdaniem pozwanych zarówno w ww. sprawie jak i w przedmiotowej występuje jednakowa podstawa faktyczna jak i prawna, a tym samym zachodzi tożsamość przedmiotu uprzedniego orzeczenia oraz obecnego powództwa. Pozwani podkreślili, że powyższe wyklucza możliwość ponownej merytorycznej oceny i uzasadnia wnioski o odrzucenie pozwu.

W przypadku nieuwzględnienia powyższego stanowiska wnosili o oddalenie powództwa. Wskazywali, że w oparciu o sporny tytuł wykonawczy komornik sądowy przeprowadził już egzekucję wydania nieruchomości w znacznej części wobec powodów jako osób reprezentujących prawa dłużnika, z powołaniem się na rozszerzony zakres tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko dłużnikowi tytularnemu, a wynikający z brzmienia art. 791 k.p.c. Zaprzeczyli również, aby powodom przysługiwało skuteczne wobec nich uprawnienie do władania nieruchomością. Wywodzili bowiem, że umowa leasingu, na którą powołują się powodowie, wygasła wskutek uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności, co wynika z treści art. 1000 k.p.c. w zw. z art. 1002 k.p.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 listopada 2003 roku M. Ł. i T. S. zawarli umowę leasingu, której przedmiotem była nieruchomość położona w C. przy ulicy K. (...) składająca się z działek gruntu o nr 86/3, 36/3 i 37/4 o łącznej powierzchni 132m⁽²⁾, zabudowanych budynkiem użytkowo – mieszkalnym o pow. 580,66m⁽²⁾, dla której Sąd Rejonowy w Człuchowie prowadzi księgę wieczystą Kw Nr (...), na czas określony od dnia 17 listopada 2003 roku do dnia 16 listopada 2012 roku. Umowa ta została ujawniona w dziale III księgi wieczystej Kw. Nr (...).

bezsporne, nadto dowód: umowa leasingu z dnia 17.11.2003r. k. 8-10, odpis księgi wieczystej Kw. Nr (...) k. 5-7

Nieruchomość w całości pozostawała w dyspozycji powódki T. S. oraz członków jej rodziny. W trakcie trwania umowy w miejsce M. Ł. wstąpił R. Z., który przejął własność nieruchomości.

bezsporne

Wobec R. Z. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Człuchowie wszczął egzekucję z nieruchomości, dla której w Sądzie Rejonowym w Człuchowie prowadzona jest księga (...). W wyniku tej egzekucji, po przeprowadzeniu licytacji, na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 7 listopada 2011 roku, wydanego w sprawie sygn. akt I Co 579/09 o przysądzeniu własności prawo własności ww. nieruchomości nabyli pozwani P. i G. małżonkowie T.. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 22 grudnia 2011 r. .

bezsporne, nadto dowód: postanowienie k. 117 akt I Co 579/09

Postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Człuchowie dokonał projektu planu podziału sumy uzyskanej w egzekucji z przedmiotowej nieruchomości, który został zatwierdzony i uzupełniony postanowieniem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 17 sierpnia 2012 roku m.in. w ten sposób, że stwierdzono, iż ujawniona w dziale III księgi wieczystej Kw Nr (...) umowa leasingu nie wygasła i wiąże uczestniczkę postępowania T. S. oraz P. T. i G. T. – nabywców przedmiotowej nieruchomości.

bezsporne, nadto dowód: postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Człuchowie z dnia 17 sierpnia 2012 roku, postanowienie Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 17 sierpnia 2012 roku k. 187-190 akt I Co 579/09

Sąd Okręgowy w Słupsku postanowieniem z dnia 26 września 2012 roku wydanym w sprawie IV Cz 555/12 nadał klauzulę wykonalności na rzecz nabywców nieruchomości G. i P. T. przeciwko dłużnikowi R. Z. prawomocnemu postanowieniu Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 7 listopada 2011 roku wydanemu w sprawie I Co 579/09 w przedmiocie przysądzenia własności nieruchomości, położonej w C. przy ulicy K. (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Człuchowie prowadzona jest księga wieczysta (...)

bezsporne, nadto dowód: postanowienia z dnia 7 listopada 2011 roku k.117 I Co 579/09 oraz postanowienie z dnia 26 września 2012 roku k. 215 akt I Co 579/09

W oparciu o uzyskany tytuł wykonawczy wystawiony wyłącznie przeciwko dłużnikowi R. Z. pozwani P. i G. T. wystąpili do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Człuchowie z wnioskiem o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikom T. S. i D. S. o wydanie części nieruchomości. W wyniku prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Człuchowie (Km 2043/12) postępowania egzekucyjnego o wydanie nieruchomości pozwanym wydana została część nieruchomości tj. położonych na parterze i I piętrze. W związku z zakończeniem egzekucji w sprawie komornik zwrócił wierzycielom tytuł wykonawczy.

bezsporne

W dniu 20 listopada 2015 r. w został złożony pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego przez powodów T. S., D. S. i R. S. przeciwko G. T. i P. T.. Strona powodowa wносиła o pozbawienie wobec nich wykonalności tytułu wykonawczego: postanowienia Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 7 listopada 2011 roku, wydanego w sprawie I Co 579/09 w zakresie możliwości prowadzenia przeciwko nim egzekucji zmierzającej do usunięcia ich oraz rzeczy prawa ich reprezentujących z budynku położonego w C. położonego w C. przy ulicy K. (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Człuchowie prowadzona jest księga wieczysta (...), oraz o zasądzenie na rzecz powodów kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnianiu pozwu powodowie wskazywali, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w C. wezwał ich do opuszczenia i opróżnienia pomieszczeń położonych na poziomie zero i I piętrze powołując się na tytuł wykonawczy ww. postanowienie z dnia 7 listopada 2011 r., który jest skierowany przeciwko R. Z., która to osoba wskazana jest jako dłużnik. Powodowie powoływali się na przysługujące T. S. w stosunku do nabywców prawo do korzystania z nieruchomości, wynikające z wiążącej ją z nabywcami umowy leasingu, potwierdzone w postanowieniu Sądu Rejonowego w Człuchowie wydanym 17 sierpnia 2012 r. Podkreślali przy tym, że przedmiotowa umowa została wpisana do księgi wieczystej jeszcze przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego i nie została wykreślona. Powodowie argumentowali, iż umowa leasingu daje powodce T. S. prawo do korzystania z całej nieruchomości

w szerokim znaczeniu – również poprzez udostępnianie części budynku do korzystania innym osobom. Zdaniem powodów przysługiwało im więc skuteczne prawo wobec pozwanych w rozumieniu art. 791 § 3 k.p.c. w zw. z art. 999 § 1 k.p.c. W związku z powyższym, ich zdaniem tytuł wykonawczy, którym posługiwali się pozwani nie jest skuteczne wobec nich i powinien zostać pozbawiony wykonalności w stosunku do nich. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 16 grudnia 2016 r. ww. powództwo zostało oddalone, a Sąd Okręgowy w Słupsku w dniu 17 maja 2017 r. przedmiotowy wyrok utrzymał w mocy.

bezsporne, ponadto dowód: akta I C 542/15: pozew k. 2-3, orzeczenia z uzasadnieniem k. 142, 144-151, k. 183, k. 186-201

W dniu 9 października 2017 r. pozwani G. T. i P. T. oparciu o ww. tytuł wykonawczy, opisany w pozwie, wnieśli ponownie do Komornika Sądowego w C. przeciwko powodom T. S. i D. S. o wszczęcie egzekucji o wprowadzenie w posiadanie ww. nieruchomości oraz opróżnienie znajdujących się w przedmiotowej nieruchomości pomieszczeń II piętra i poddasza. W dniu 5 kwietnia 2018 r. komornik pouczył powodów o prawie wynikającym z treści art. 791 k.p.c.

bezsporne, ponadto dowód: wniosek w sprawie km 1854/17, protokół k. 15 akt km 1854/17

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie z uwagi na zgłoszony przez pozwanych wniosek o odrzucenie pozwu, w pierwszej kolejności należało rozstrzygnąć przedmiotowe zagadnienie.

Zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Powagę rzeczy osądzonej mają zarówno wyroki uwzględniające, jak i oddalające powództwo, z tym że zwłaszcza w przypadku orzeczeń o treści negatywnej wystąpić może instytucja znana jako *causa superveniens*, która dotyczy wygaśnięcia powagi rzeczy osądzonej wskutek zmiany okoliczności faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania. Nie budzi wątpliwości, że pozew zarówno złożony w sprawie IC 542/15 jak i inicjujący niniejszy proces dotyczy tego samego tytułu wykonawczego (por. pozew z dnia 12 kwietnia 2018 r. i pozew z dnia 17 listopada 2015 r., złożony w sprawie o sygn. akt I C 542/15) tj. prawomocnego postanowienia o przysądzeniu na rzecz nabywców prawa własności nieruchomości, zaopatrzanego w klauzulę wykonalności wyłącznie przeciwko dłużnikowi, wobec którego prowadzona była egzekucja z nieruchomości. Z uwagi na fakt, że tytułowi temu nie nadano natomiast klauzuli wykonalności przeciwko powodom – czynności egzekucyjne dotyczące wydania nieruchomości były wobec nich podejmowane w oparciu o art. 791 k.p.c. W obu sprawach powołano się również na identyczną podstawę roszczenia tj że przysługuje im prawo skuteczne wobec pozwanych tj łącząca strony umowę leasingu.

W ocenie Sądu powodowie w niniejszej nie powołali się na żadne nowe okoliczności, które uległyby zmianie od daty wydania poprzedniego wyroku z dnia 16 grudnia 2016 r. W związku z tym znajduje zastosowanie norma określona w art. 366 k.p.c., zgodnie z którą wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Przepis ten wskazuje, że granice przedmiotowe powagi rzeczy osądzonej obejmują nie to, co stanowiło granice powództwa, ale to, co stanowiło przedmiot i podstawę faktyczną rozstrzygnięcia w chwili wyrokowania. Powaga rzeczy osądzonej stanowi tzw. negatywną przesłankę procesową i oznacza niedopuszczalność prowadzenia drugiego procesu co do tego samego roszczenia, o którym orzeczono prawomocnie, pod rygorem nieważności postępowania (art. 379 pkt 3 k.p.c.). W związku z powyższym powaga rzeczy osądzonej zachodzi zatem w wypadkach, gdy zapadło już prawomocne rozstrzygnięcie dotyczące tego samego przedmiotu postępowania, które toczyło się między tymi samymi stronami. Przy czym do uznania, że sprawa została prawomocnie osądzona, koniecznym jest stwierdzenie, że w obydwu sprawach chodzi o to samo roszczenie, strony obydwu procesów są identyczne oraz, że utrzymywane się te same okoliczności, które stanowiły podstawę rozstrzygnięcia w pierwszej sprawie. Podnieść przy tym należy, że tożsamość roszczenia w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi tylko wówczas, gdy identyczne są nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu.

Niewątpliwie postępowanie w sprawie o sygn. akt I C 542/15 toczyło się między tymi samymi stronami (z wyj. M. S.), miało za przedmiot to samo żądanie (pozbawienie tego samego tytułu wykonawczego wykonalności), oparte było również na tych samych okolicznościach faktycznych (powołanie się w podstawie roszczenia na łączącą strony umowę leasingu.). W związku z powyższym pozew w stosunku do powodów T. S. i D. S. należało odrzucić na mocy ww. przepisu.

Biorąc pod uwagę, że małoletnia powódka M. S. nie była stroną procesu w sprawie o sygn. akt I C 542/15, w związku z czym brak było podstaw do odrzucenia pozwu w stosunku do niej.

W niniejszej sprawie strona powodowa powołała się w podstawie swojego roszczenia, że przysługuje jej prawo skuteczne wobec pozwanych, w rozumieniu art. 791 § 3 k.p.c. w zw. z art. 999 § 1 k.p.c., twierdząc, że powyższy tytuł wykonawczy, którym posługują się pozwani nie jest skuteczny wobec powodów i powinien zostać pozbawiony wykonalności w stosunku do nich. Nie budzi wątpliwości, że środek prawny o którym mowa w art. 791 § 3 k.p.c. przysługuje jedynie dłużnikowi, który twierdzi, że przysługuje mu prawo skuteczne wobec wierzyciela. W związku z powyższym wykazanie faktu posiadania uprawnień do władania nieruchomością na podstawie prawa skutecznego wobec pozwanych spoczywa na stronie powodowej.

Przedmiotowy tytuł wykonawczy, na który powołali się powodowie został wydany na podstawie art. 999 § 1 k.p.c. Bezsportny był fakt, że egzekucja z nieruchomości, w ramach której wydano postanowienie o przysadzeniu własności nieruchomości zainicjowana została przed wejściem w życie zmiany ww. przepisu wprowadzonej ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 233, poz. 1381), tj. przed 3 maja 2012 r. Zgodnie z powyższą regulacją egzekucja wydania nieruchomości mogła być przeprowadzona na podstawie prawomocnego postanowienia o przysadzeniu własności nieruchomości na rzecz pozwanych po nadaniu temu postanowieniu stosownej klauzuli wykonalności przeciwko dłużnikowi z postępowania z egzekucji z nieruchomości.

Zgodnie z ww. przepisem prawomocne postanowienie o przysadzeniu własności zaopatrzone w klauzulę wykonalności jest tytułem wykonawczym do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości. W komentowanym artykule chodzi o posiadanie samoistne przysługujące właścicielowi (art. 336 KC). Wykonanie egzekucji polegającej na wprowadzeniu nabywcy w posiadanie nieruchomości następuje w trybie art. 1046 k.p.c. Sąd Najwyższy w uchwale z 10.2.2006 r. (III CZP 127/05, OSNC 2007, Nr 1, poz. 2 wraz z glosą G. Julke, GSP – Prz.Orz. 2007, Nr 3, poz. 93) potwierdził, że prawomocne postanowienie o przysadzeniu własności stanowi z mocy art. 999 § 1 KPC tytuł egzekucyjny do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości przeciwko niewymienionemu w tym tytule dłużnikowi egzekwowanemu. Wykonanie wynikającego z takiego postanowienia obowiązku wydania nieruchomości nabywcy następuje po nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko dłużnikowi egzekwowanemu (w niniejszej sprawie klauzulę nadano w postanowieniu Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 26 września 2012 r.). Zarzut powodów, że klauzuli nie nadano na pkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 7 listopada 2011 r. jest bezzasadny) Jakkolwiek unormowanie art. 999 § 1 zd. 2 KPC nadaje wprost wymienionemu postanowieniu moc tytułu egzekucyjnego, to jednak nie zawiera żadnych wskazań co do konieczności zamieszczenia w tym orzeczeniu nakazu wydania nieruchomości ani oznaczenia dłużnika, do którego nakaz ten miałby zostać skierowany. W art. 999 § 1 zd. 2 KPC ustawodawca *expressis verbis* nadał postanowieniu o przysadzeniu własności atrybut tytułu egzekucyjnego w zakresie wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości. Uczynił to bez zastrzeżenia, że postanowienie takie, dla swej zdatności do egzekucji, musi zawierać wyraźny nakaz wydania nieruchomości nabywcy (por. Komentarz do art. 999 k.p.c. T. II red. Jankowski 2011 r.). Tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania nieruchomości lub do opróżnienia pomieszczenia jest skuteczny nie tylko przeciwko dłużnikowi, lecz także przeciwko każdemu, kto uzyskał władanie nieruchomością, innym osobom reprezentującym prawa dłużnika. Wszczęcie egzekucji przeciwko wymienionym osobom nie wymaga nadania przeciwko nim klauzuli wykonalności. Wystarczy, że klauzula ta nadana jest przeciwko dłużnikowi. Zmiana osoby władającej nie wiąże się z koniecznością uzyskania nowej klauzuli wykonalności.

Osoby niewymienione w tytule wykonawczym, przeciwko którym prowadzona jest egzekucja na podstawie art. 791, uzyskują w postępowaniu egzekucyjnym status dłużnika. Dłużnikowi takiemu przysługuje powództwo o pozbawienie w stosunku do niego tytułu wykonawczego wykonalności. Podstawą tego powództwa będzie twierdzenie o przysługującym mu prawie do nieruchomości, skutecznym wobec wierzyciela. Powodowie powołali się w podstawie swojego roszczenia na przepis art. 793 § 3 k.p.c. i łączącą strony umowę leasingu.

Niewątpliwe w celu uwzględnienia powództwa w niniejszej sprawie konieczne było wykazanie, że M. S. przysługuje prawo do nieruchomości skuteczne wobec wierzyciela tj pozwanych. Powołano się, tak jak w sprawie I C 542/15 na wiążącą strony umowę leasingu, która – zdaniem strony powodowej – wiąże T. S. (za której zgodą małoletnia powódka korzysta z nieruchomości) oraz nabywców nieruchomości.

Sąd nie podzielił argumentacji powodów. Zajmowanie nieruchomości przez powodów wynikało niewątpliwie ze stosunku prawnego łączącego T. S. z dłużnikiem tytularnym. Bezspornym jest bowiem, że przed wszczęciem egzekucji z nieruchomości R. Z. wstąpił w prawa i obowiązki finansujące w umowie leasingu z T. S.. Na tej podstawie powódka sama zajmowała nieruchomość oraz udostępniała ją pozostałym powodom. Powodowie należą więc do kategorii dłużników, na których rozciąga się tytuł wykonawczy wydany w oparciu o art. 999 k.p.c, dotyczący obowiązku wydania nieruchomości z mocy § 2 art. 791 k.p.c. Powodowie swoje twierdzenia o istnieniu skutecznego wobec nabywców prawa do władania nieruchomością, wywodzili z faktu, iż w wyniku nabycia nieruchomości nabywcy związani zostali umową leasingu z powódką w miejsce dłużnika występującego w egzekucji z nieruchomości.

Podkreślić należy, że umowa na którą powołują się powodowie zawarta została na czas określony do dnia 16 listopada 2012 roku, jednakże prawo na które się powołują wygasło wcześniej albowiem z chwilą uprawomocnienia się postanowienia z 7 listopada 2011 roku o przysądzeniu własności na rzecz nabywców nieruchomości tj. w dniu 22 grudnia 2011r. z momentem wydania przez Sąd Okręgowy w Słupsku w sprawie IV Cz 734/11 postanowienia o oddaleniu zażalenia na postanowienie SR w Człuchowie z dnia 7 listopada 2011r. sygn. akt I Co 579/09. W myśl art. 1000 § 1 k.p.c. z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności wygasają wszelkie prawa i skutki ujawnienia praw i roszczeń osobistych ciężających na nieruchomości.

W myśli obowiązującego wówczas art. 1002 k.p.c. z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności nabywca wstępuje w prawa i obowiązki dłużnika wynikające ze stosunku najmu i dzierżawy stosownie do przepisów prawa normujących te stosunki w wypadku zbycia rzeczy wynajętej lub wydzierżawionej. W związku z powyższym wszelkie inne stosunki obligacyjne ciężące na nieruchomości wygasły. Za wąską wykładnią art. 1002 k.p.c. nakazującą przyjąć, że w razie egzekucji z nieruchomości, wstąpienie w prawa i obowiązki dłużnika możliwe jest jedynie w odniesieniu do stosunku dzierżawy lub najmu nieruchomości wypowiedział się Sąd Najwyższy (por. uchwała SN z dnia 28 sierpnia 2008 r., III CZP 61/08). Powyższa argumentacja była wielokrotnie przytaczana w wielu sprawach, które toczyły się przed Sądem Rejonowym w Człuchowie jak i Sądem Okręgowym w Słupsku pomiędzy stronami, co wiadomym jest Sądowi z urzędu (por. m.in. SO w Słupsku w dniu 26 września 2012 r., w sprawie IV Cz 555/12 - k. 215 akt I Co 579/12, Sąd Rejonowy w Człuchowie w dniu 16 grudnia 2016 r., w sprawie I C 542/15 k. 144-151, Sąd Okręgowy w Słupsku w dniu 17 maja 2017 r., w sprawie IV Ca210/17, k. 186-201 akt I C 542/15). Przyjęcie więc przez Sąd Rejonowy w Człuchowie w postanowieniu Sądu Rejonowego w Człuchowie per analogiam, że dyspozycja art. 1002 k.p.c. odnosi się także do umowy leasingu – na które powołuje się strona powodowa - było niezasadne.

W związku z powyższym umowa leasingu, na którą powoływała się m.in. małoletnia powódka M. S., jako prawo skuteczne wobec nabywców, wygasło z dniem 22 grudnia 2011 r. w związku z czym stronie powodowej nie przysługuje skuteczne wobec pozwanych prawo do władania nieruchomością. Powództwo M. S. o pozbawienie tytułu wykonawczego złożone w niniejszej sprawie należało więc oddalić.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., przyjmując jako koszty niezbędne dla celowej obrony praw pozwanych koszty zastępstwa procesowego na mocy § 2 pkt 3 w zw. z § 8 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (tj. Dz.U. z 2016 poz. 1800 z późn. zm.) - w kwocie 450,00 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.